

HORROR

KRWAWA KOMUNIA

KRWAWA KOMUNIA

Tytuł oryginalny: La Niña de la Comunión

Reżyseria: Víctor García znany z filmów „Powrót do domu na Przeklętym Wzgórzu” i „Hellraiser: Revelations”.

Obsada:

Carla Campra (Veronica, 30 srebrników), Aina Quiñones, Marc Soler, Carlos Oviedo, Olimpia Roch Victor Sole (The Pope's Exorcist) Xavi Lite (Sky Rojo)

Gatunek: Horror

Czas trwania: 99 min.

Produkcja: Hiszpania, 2023

Język: hiszpański

Producenci: Atresmedia Cine, Ikiru Films, Warner Bros Entertainment España

Dystrybutor w Hiszpanii: Warner Bros Entertainment (Spain)

OPIS

Dwie osiemnastolatki, spokojna Sara i ekstrawertyczna Rebeca znajdują starą lalkę przebraną w komunię sukienkę. Dziewczyny następnego dnia zaczynają zauważać dziwne plamy na ciele, słyszeć głos małej dziewczynki i są atakowane przez tajemnicze siły. Muszą szybko poznać historię lalki zanim oszaleją i krwawo skończą ze sobą jak ich poprzedniczka.

ZWIASTUN

KRWAWA KOMUNIA

REŻYSER VÍCTOR GARCÍA

Zabójczy romans - An Affair to Die For -
2019

The Damned - Gallows Hill - 2013

Hellraiser: Objawienie (Revelations) - 2011

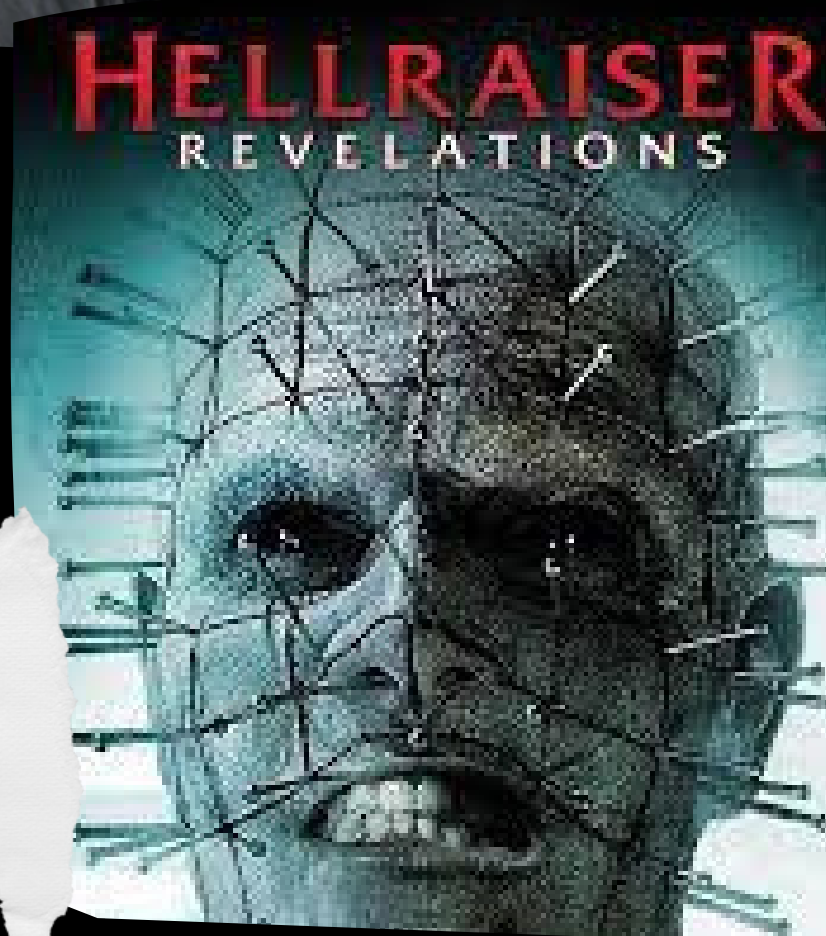
Lustra 2 - Mirrors 2 - 2010

Drapieżnik wykuty z lodu - Arctic Predator -
2010

Powrót do domu na Przeklętym Wzgórzu -
Return to House on Haunted Hill - 2007

serial 30 dni mroku - Krwawy szlak

30 Days of Night: Blood Trails - 2007

STRESZCZENIE

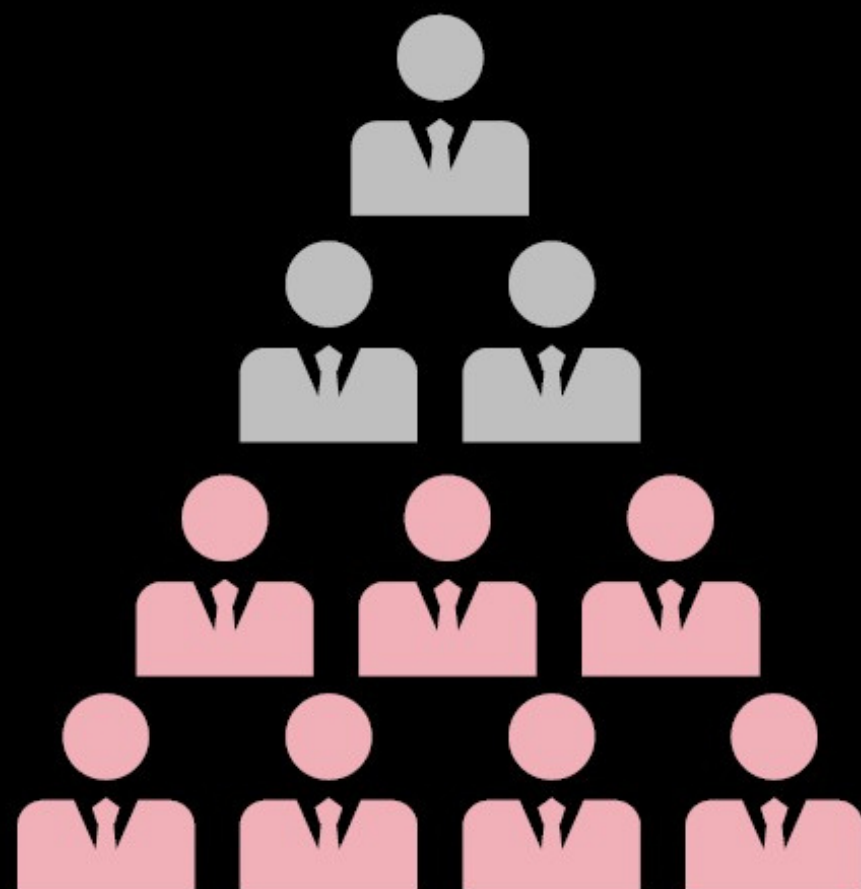
Maj 1987. Dzwony małego miasteczka w prowincji Tarragona na północy Hiszpanii biją na święto. Kościół jest gotowy do odprawienia mszy pierwszej komunii, wśród dzieci jest Judyta i jej rodzina. Po komunii młodszej siostry, osiemnastoletnia Sara, i jej zwariowana przyjaciółka Rebeca wychodzą na nocną imprezę. Łapią autostop, którego kierowca częstuje je narkotykami. Sara jadąc wpada w panikę, bo widzi dziewczynkę wychodzącą z lasu na drogę. Na miejscu znajdują jedynie starą lalkę w białej sukience, typowy prezent na komunię w tej okolicy. Następnego dnia dziewczyny zaczynają zauważać dziwne zmiany na swojej skórze. Słyszą też wołanie małej dziewczynki i coś zaczyna ich prześladować.

Film oparty jest na historii, która wydarzyła się w wiosce Peraleda de la Mata pod koniec XIX wieku. Dziewczynka z pobliskiej farmy świętowała swoją pierwszą komunię w wiejskim kościele, a wracając nocą do domu powozem, natknęli się na wilki, które wystraszyły konie, a dziewczynka wypadła z powozu i nigdy więcej jej nie widziano. Od tamtego wydarzenia regularnie pojawiają się ludzie, którzy twierdzą, że widzieli jej ducha na poboczu drogi z Peraleda do ruin Valparaíso, w pobliżu rzymskiego mostu. Historia ta została opisana przez Cuarto Milenio i posłużyła jako inspiracja dla **KRWAWEJ KOMUNII**.

KRWAWA KOMUNIA

— Grupa docelowa ▶▶

55%

Publiczność
decyzyjna

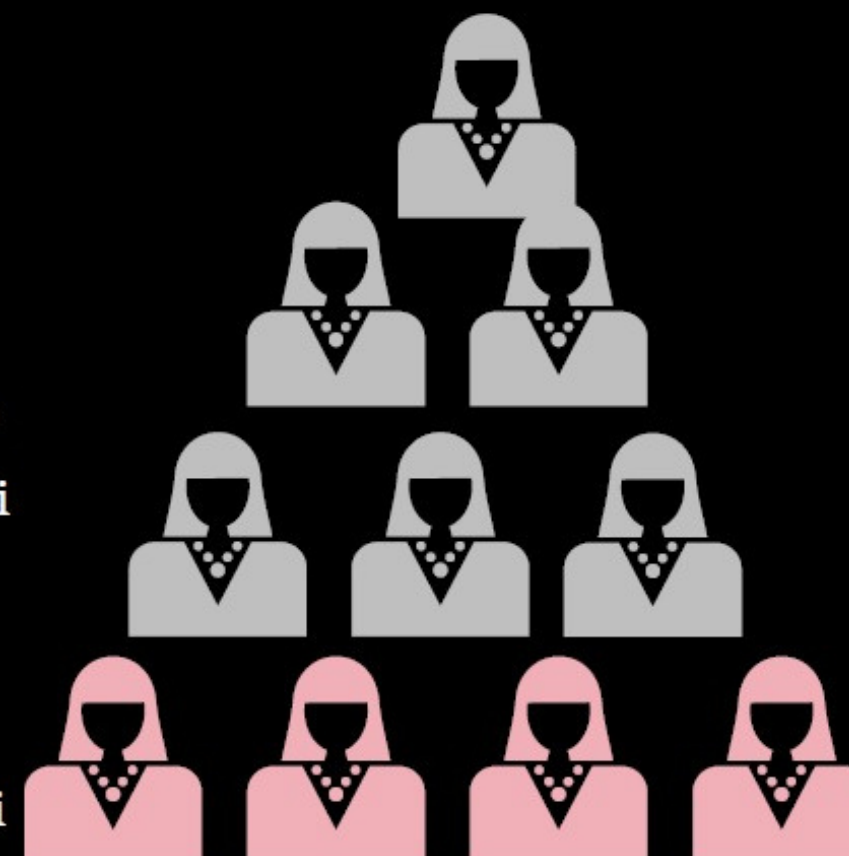
Grupa wspierająca:

Miłośnicy kina hiszpańskiego, klimatów lat 80tych.

16 – 49 lat

Horrory mają swoją stałą wierną widownię.
Kieruje się ona chęcią bycia przestraszonymi
i odczuwania catarsis w postaci ulgi po
wyjściu z kina.

Widzowie zarówno ze średnich, małych jak i
dużych miast.

45%

Publiczność
towarzyszająca

POMYSŁ

Reżyser oparł film na wiejskiej legendzie, która jest opowiadana w niektórych miejscach w Galicji i Granadzie o pojawianiu się na drodze w nocy ducha dziewczynki, która zniknęła w dniu swojej komunii. Ale ta legenda to tylko punkt wyjścia. Do tego dodał nastolatków z małego miasteczka w latach osiemdziesiątych XX wieku oraz postać niepokojącej lalki stanowiącej klątwę. Istnieje wiele horrorów, które wykorzystują obrazy Kościoła katolickiego, ale Víctor zapewnia nas, że ten jest zupełnie inny: "Staraliśmy się odejść, całkiem świadomie, od tej religijnej ikonografii. Oczywiście film zaczyna się od komunii, ale ten element religijny jest tylko na początku, potem wymyśliliśmy nową historię, daleką od Kościoła katolickiego i klisz, które widzieliśmy w wielu filmach".

Film oparty jest na pomysłe samego reżysera i Alberto Mariniego (Słodkich snów), a scenariusz napisał Guillem Clua (Krzywe linie Boga, Niewinny), laureat Narodowej Nagrody Literatury Dramatycznej w 2020 roku.

PRZEDMIOT

Akcja filmu rozgrywa się w małej wiosce w maju 1987 roku. W kościele kilka dziewczynek świętuje swoją pierwszą komunię, wśród nich Judith, siostra Sary, której rodzina jest tak skromna, że nie była nawet w stanie kupić jej lalki do tradycyjnego zdjęcia komunijnego. Tej nocy Sara i jej przyjaciółka Rebe wychodzą na imprezę i muszą wracać autostopem. Po drodze przez ulicę przebiega im mała dziewczynka przebrana za dziewczynkę komunię, a może to coś innego?. Kiedy zatrzymują się, aby zbadać sprawę, w środku ciemnego lasu znajdują tylko starą lalkę.

Victor mówi nam, że lalka w filmie bardzo różni się od innych znanych i przerażających zabawek, takich jak Chucky czy Annabelle: "Nie wygląda jakoś specjalnie i nie ma mocy. To nie jest lalka, która pojawia się i znika, albo porusza głową... lalka jest tak naprawdę tylko rzeczą, choć naprawdę niepokojącą, i chcieliśmy, aby działała jako świadek rzeczy, które dzieją się wokół niej. To jak element napędzający historię" – dodaje. „Pojawia się na początku i na końcu filmu. To jak niesamowite wzmocnienie w stylu pudełka Hellraiser. Wcześniej lalki były bardzo przerażające w horrorach, a w tej historii nie, ponieważ w latach 80tych były one zwykłym prezentem na komuniach, kiedy miały ważniejsze znaczenie w społeczeństwie niż teraz".

KRWAWA KOMUNIA

LATA 80TE

„Osadziłem film w latach 80-tych XX wieku, bo po pierwsze dlatego, że jak powiedziałem wtedy komunie miały znacznie większe znaczenie społeczne niż obecnie. Po drugie dlatego, że tamte lata były czasem transformacji, wielkich zmian społecznych, wprowadzania demokracji. Ale jednocześnie współistniało to z wieloma pozostałościami przeszłości.... Dlatego pomyśleliśmy, że interesujące byłoby postawienie grupy młodych nastolatków przed tym dylematem, próbujących przejąć kontrolę nad swoim życiem i zostawić za sobą plecaki, w których noszą grzechy swoich rodziców. Krótko mówiąc, chcą być właścicielami własnego życia.”

„Nie chcieliśmy też osadzać filmu w konkretnej wiosce, ponieważ zwiększało to poczucie izolacji, że wioska jest daleko od wszystkiego. Zwłaszcza od nowoczesności dużych miast. To jak wioska uwięziona w czasie, gdzie przeszłość ma większą wagę niż przyszłość. Gdzie czas jakby się zatrzymał, w przeciwieństwie do miast, gdzie wszystko płynie szybciej.”

"Myślę, że osadzenie akcji w wiosce sprawia, że film jest o wiele bardziej przerażający, ponieważ bohaterowie są bardzo odizolowani. To nie jest tak jak w mieście, gdzie można spotkać ludzi na ulicy niemal w każdej chwili lub zapukać do każdych drzwi".

BOHATEROWIE

Jeśli chodzi o Sarę, Carla Campra (1999) wyjaśnia: "Sara hest młodą dziewczyną z bardzo skromnej rodziny, która boryka się z trudnościami finansowymi i jest zmuszona mieszkać na wsi, ponieważ tam jej ojciec znalazł pracę. Czuje się jednak bardzo nie na miejscu. Nie udaje jej się zaprzyjaźnić, dopóki nie poznaje zwariowaną Rebe, który staje się jej najlepszą przyjaciółką. I tak wychodzi z nią na imprezę w nocy, dopóki nie skrzyżują ścieżek z dziewczynką w komunijnej sukience i nie znajdują lalki".

Carla wyznaje, że uwielbia wracać do lat 80-tych: "Kocham tę epokę. Nawet jeśli urodziłam się w 1999 roku i jej nie przeżyłam, to jest ona częścią mojego wychowania. I naprawdę lubię tę muzykę od Chimo Bayo do Los Toreros Muertos, jest świetna!".

Nasi bohaterowie też się odróżniają od typowych młodych postaci z horroru, których ledwo poznajemy, bo od samego początku są skazani na zagładę.

"Chcieliśmy, aby widzowie identyfikowali się z nimi, dlatego poświęciliśmy początkowe pół godziny filmu na ich przedstawienie. Uważam, że ważne jest, aby widzowie wczuli się w ich potrzeby i problemy, wiedzieli, kim są, jak myślą i jakie mają marzenia".

KRWAWA KOMUNIA

Carla Campa wyznaje, że jest także wielką fanką gatunku horroru:

"Uwielbiam go, chociaż nie jestem tak wielką fanką straszenia siebie, jak moi bliscy. Ale zawsze lubiłam straszne filmy".

Kolejną rzeczą, którą Carla lubi w horrorach jest akcja. „Ja jestem kamikadze, świetnie się bawię skacząc, krzycząc, biegając... dla mnie to jak spełnienie marzeń. Nie bałam się podczas kręcenia", dodaje aktorka, "ale przyznaję, że filmowanie w nocy jest trudne i skomplikowane. Kończysz bardzo zmęczona, a kiedy wracasz do domu po całonocnej pracy, jest dzień i trudno odpoczywać. Kolejną rzeczą, która wymagała dodatkowego wysiłku, były sceny, które kręciliśmy w wodzie, w studni. W tym gatunku jest też prawdziwa karuzela emocji, które trzeba pokazać, a to nie jest łatwe.

W części fizycznej mieliśmy pomoc świetnego zespołu kaskaderów, którzy powiedzieli nam, jak musimy ustawić nasze ciała, aby nie zranić się podczas upadku... nauczyli nas tych podstawowych sztuczek, aby nie zrobić sobie krzywdy. A kiedy było coś bardzo skomplikowanego, sami to robili. Scena, w której było mi najtrudniej", podsumowuje Carla, "to ta, w której wciąż musieliśmy biegać pod górę i z góry, było lato, bardzo upalna pogoda, a ja miałam na sobie bardzo grube zimowe spodnie. Było trochę ciężko."

ODNIESIENIA

„Hiszpańskie horrory z ostatnich lat triumfują na całym świecie, ponieważ są z jednej strony bardzo zabawne, a z drugiej pozostawiają gęsią skórę.” – mówi. „Nie rozróżniam filmów według narodowości, ponieważ wierzę, że wszędzie są te same konflikty i egzystencjalne rozterki. To prawda, że w Stanach Zjednoczonych budżety na filmy są wyższe, ale ostatecznie hiszpańskie filmy mogą być tak samo dobre jak amerykańskie lub tak samo złe.” Mówi Victor. „Ostatecznie najważniejsza jest chęć zrobienia filmu i zaangażowanie zespołu. Na przykład mój pierwszy film został wyprodukowany przez Joela Silvera (Szkłana dżungla, Matrix), ale nakręciłem go w Bułgarii”.

Jeśli chodzi o odniesienia, to reżyser nawiązuje do "The Ring" i "Koszmaru z ulicy Wiązów”.

Jest to pierwszy film nakręcony w Hiszpanii przez Víctora Garcíę, po długiej karierze w Stanach Zjednoczonych, w których nakręcił filmy z tak popularnych sag jak Hellraiser: Revelations (2011), Powrót do domu na przeklętym wzgórzu (2007), Gallows Hills (2013) i miniserial „30 dni i nocy: Blood Trails” (2007).

RECENZJA

Są filmy, których największą zaletą jest pozorny brak ambicji. Tak jest w przypadku tego filmu starającego się naśladować styl młodzieżowych horrorów z lat 80. **KRWAWA KOMUNIA** ma doskonałą oprawę wizualną, a także muzyczną. Paradoks polega na tym, że nakręcił go Víctor García, wyszkolony w Hollywood, w najczystszej mainstreamowym kinie. Być może dzięki temu zrozumiał, że często mniej znaczy więcej.

Reżyser z hiszpańskiej wiejskiej legendy, co przyczyniło się do sukcesu filmu. Jak tu nie utożsamiać się z dziewczynami, które autostopem docierają na dyskotekę czy spotykają się w słoneczny świąteczny poranek na pierwszej komunii przed kościołem? Wybór obsady składającej się z młodych, w części z nieznanymi aktorów i ich poprowadzenie przez reżysera jest również znakomite. Dotyczy to nawet pomniejszych ról, takich jak Claudii Riery w mrożącej krew w żyłach sekwencji rozpoczynającej akcję, są. Najlepsze jest to, że Víctor García tak dawkuje strach, aby uczynić go idealną opcją nawet dla tych, którzy są nieufni wobec gatunku horroru. A motyw enigmatycznej, zagubionej lalki, która jest wątkiem przewijającym się przez fabułę daje możliwość kontynuacji.

KRWAWA KOMUNIA

PRASA

"Reżyser wymyśla własną mitologię i robi to poprzez szereg elementów, które przyczyniają się do wzbogacenia gatunku i zdystansowania od horrorowego fast foodu (...) Wykorzystuje niewiele elementów, ale w bardzo precyzyjny i solidny sposób (...)

Ocena: ★★★★★ (na 5)"

Beatriz Martinez: El Periódico de España

"Bardzo gatunkowy film i bardzo dobrze zrobiony dla przyjemności miłośników kina tych co lubią zapinać pasy, jakby jechali kolejką górską".

Oti Rodríguez Marchante: ABC Newspaper

"To dzieło z własnym głosem (...) W żadnym innym horrorze hiszpańskim nie znajdziemy tak dobrze zniuansowanych sytuacji czy tak dobrze opisanych postaci, jak te, które serwuje nam tutaj Víctor García (...)

Ocena: ★★★★★ (na 5)"

Jordi Batlle Caminal: gazeta La Vanguardia

PRASA

"Jest to skuteczny horror, który portretuje młodzież z małego miasteczka (...) i który obfituje w klisze i miejskie legendy (...)

Wynik: ★★★★★½ (na 5)"

Sergio F. Pinilla: Cinemanía

"García oferuje odpowiednią dawkę strachu, aby uczynić go idealnym wyborem nawet dla tych, którzy są nieufni wobec gatunku horroru (...) zakorzenia swoją fabułę w prawdziwej hiszpańskiej wiosce. Kolejny sukces (...)

Ocena: ★★★★★ (na 5)"

Juan Pando: Fotogramas

"Skuteczne i solidne hiszpańskie kino grozy (...) ciekawie jest zobaczyć jakość, z jaką podchodzą do tego gatunku w Hiszpanii, łatwo wywołuje szok, a kilka scen makabrę".

Santiago García: Leer Cine

"Horror pełen dobrych decyzji dotyczących preprodukcji, produkcji i filmowania oraz postprodukcji."

Javier Ocaña: gazeta El País

HORROR

KRWAWA KOMUNIA

DYSTRYBUCJA

BRAURON

www.brauron.pl

tel.665984821

contact@brauron.pl

ul. HOŻA 86/410

00-682 WARSZAWA

MAZOWIECKIE

NIP 5272817539